

буждавашъ го на шова, и на унищожение вешаго и пагубнаго суевѣрія, и подавашъ му всека рукопомощъ, да чрезъ новы и благодѣшелны законы положи добро и швердо основаніе на Царсшвого си, и споредъ еспе- швенношо му мѣсположеніе, приведе го въ найцвѣщущошо сосшояніе. Защошо е познала добродѣшелнаша негова душа, какъ е пешко и весма млчно да владѣе единъ добръ владѣшель сосъ неученныашъ и непросвѣ- щенныашъ народъ, и какъ весма шрудно се посшавя шамъ благочиніе, гдѣшо е мудросшь ша заровена въ глубинаша невѣжесшва, и гдѣшо царсшвува всегда крайня глупосшь и суевѣріе, еще какъ и шамъ никогда не сшавя благополучіе, миръ, покой и удоволсшвіе гдѣшо не досшигва зракъ премудросши. Но наипаче шамъ се намерува народъ всегда въ оскудносшь, нещасшіе и вѣчно робсшво, гдѣ- шо ако не рабошмиме на вѣнкашните мучи- шели, а шо порабощенны сме на самыше свои сшрасши, коишо ны обладавашъ, и держашъ ны подъ игомъ рабсшва и вѣчнаго нещасшія.

Того ради просвѣщеніешо е едина и сама цѣль и намѣреніе благодѣшелнаго Царя, на кого благородношо желаніе и мы шреба да соошвѣшсшвуваме, и да пришичеме кашо подъ покровъ чадолюбиваго опца, койшо